

Orígens

Els orígens del Castell-Palau dels Icart de Torredembarra es remunten a mitjan segle XVI, quan el baró Lluís d'Icart i d'Agustí va creure convenient de construir una nova residència d'acord amb el poder i el prestigi social que havia assolit la baronia.

L'edifici va ser projectat com una residència-fortalesa que dominés la població

El Castell, l'únic edifici civil de nova planta d'estil renaixentista que queda a Catalunya, **va ser projectat com una residència-fortalesa que dominés la població**. Per aquest motiu, es va construir en el punt més alt de la vila i **flanquejat per quatre baluards als cantons** (dels quals, avui dia, es conserven dos).

És l'únic edifici civil de nova planta d'estil renaixentista que queda a Catalunya

Les obres es van iniciar al voltant de l'any 1565 i finalitzaren —almenys les parts més importants— vers l'any 1581. Es desconeix qui va projectar l'obra, però sí se sap de la participació d'alguns dels **arquitectes de la coneguda com "Escola del Camp" de Tarragona**, entre ells, Pere Blai que va participar en la construcció de les voltes situades entre la porta principal i el pati del castell.

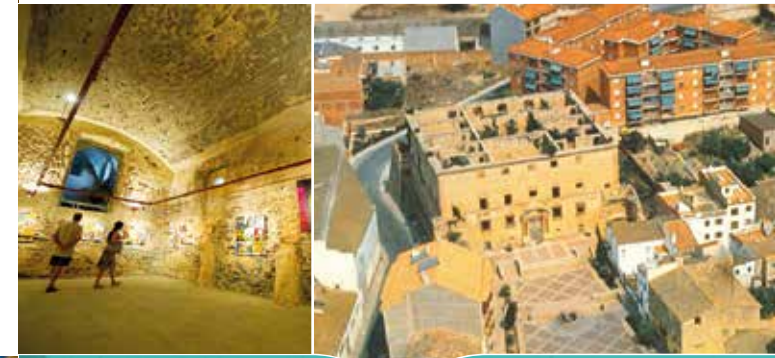
Declarat **Bé Cultural d'Interès Nacional**, té la màxima protecció legal dels béns més rellevants del patrimoni cultural català.

AJUNTAMENT DE TORREDEMBARRA
Regidoria de Turisme

Pg. Rafael Campalans, 10
43830 Torredembarra
T. 977 644 580

www.turismetorredembarra.cat
turisme@torredembarra.cat
[f turismetorredembarra](https://www.facebook.com/turismetorredembarra)
[@TorredembarraTu](https://www.instagram.com/TorredembarraTu)

El Castell dels Icart de Torredembarra

Català

Descripció

Façana¹

Consta de dos cossos, **el primer està bastit amb pedra picada i el segon, amb parets encofrades** d'argamassa i pedra. A les cantonades es poden veure grans carreus de pedra tallada.

Al primer pis s'obren cinc finestres decorades amb frontons circulars i triangulars.

La porta d'entrada² és posterior a la construcció de l'edifici i presenta **trets d'estil barroc**. Està emmarcada per **dos parells de columnes amb motius florals**, un fris i un frontó circular i emplaçades sobre podis molt alts.

Interior

En entrar al castell **s'accedeix a un gran vestíbul³** d'una alçada considerable. **Són especialment interessants les voltes de sardinell a la bizantina, atribuïdes a Pere Blai.**

Al bell mig de l'edifici veiem el pati, de planta quadrada, porticat en tres dels seus cantons i **on encara es conserva l'antic pou.**

Al fons, s'hi troba la capella⁴ dedicada a Sant Joan Baptista, amb només una porta d'accés coronada per l'escut heràldic del llinatge Icart. És de planta rectangular i la volta de canó que la cobreix està deliciosament decorada amb cassetons.

En un nivell inferior es trobava la zona de servei a la qual s'hi accedia per una porta molt més senzilla situada al camí de l'Era, i **que ara dona pas a la Sala d'Exposicions Lluís d'Icart⁵** (inaugurada el 2011). Aquest espai està dividit en dues ales on s'ubicaven diverses dependències com ara els magatzems i la cuina. En aquesta estança, hi trobem el forn, restes de la campana del foc a terra i una escala que descendeix cap a una cisterna. Aquesta conducció va donar peu a la creença que, des del castell,

s'iniciava una xarxa de túnels subterranis amb una sortida a la Roca Foradada, a la zona del Roquer. **La presó també es trobava en aquest espai, als baixos de la torre posterior.** Al seu interior, s'hi poden observar diverses creus gravades⁶ als carreus que emmarquen la porta.

De l'escala original⁷ que puja des del pati a l'entresòl, només en queden quatre esgraons **on hi destaca una singular decoració geomètrica.** Al primer pis, **a banda i banda del replà, trobem unes portes amb marcs decorats amb diversos motius** i l'escut a la llinda. Les estances i habitacions d'aquest pis encara estan pendents de rehabilitar.

L'edifici va estar més de 150 anys abandonat fins que el 17 de setembre de 1998 van començar les obres de rehabilitació per ubicar-hi la seu de l'Ajuntament

Com que l'edifici no era la residència habitual dels nobles es va anar degradant⁸ i passà a mans de diferents propietaris que l'utilitzaren com a corral o taller de cànirs i terrissa⁹, entre altres usos.

El 17 de setembre de 1998 van començar les obres de rehabilitació¹⁰ per destinar-lo com a seu de l'Ajuntament de Torredembarra. Va ser inaugurat el 25 de març de l'any 2000. En l'actualitat, a la planta baixa s'ubiquen **els serveis d'atenció al ciutadà i l'arxiu municipal.** A la segona, **s'han habilitat l'alcaldia, la sala de plens, la sala de comissions** i els despatxos de bona part dels serveis administratius generals. A la tercera, s'hi troben **la secretaria, els serveis tècnics i els despatxos dels grups polítics.**

Noms propis

El llinatge Icart

Senyorejà la baronia de Torredembarra des de l'any 1391, quan Pere d'Icart l'adquirí a la família Olzinelles.

Van participar activament en les guerres d'Itàlia, sobretot a Nàpols, i van ser recompensats amb diferents senyorius i altres privilegis. **Van destacar per ser alts funcionaris reials i durant bona part del segle XVI,** van gaudir la dignitat d'ostentar el càrrec de batlle general de Catalunya.

Amb la mort del darrer dels Icart, l'any 1658, s'inicia la davallada de la importància del senyoriu de Torredembarra que arriba a la fi amb el seu net, Andreu de Reart i d'Icart, també besnet d'una Queralt. Quan el 1683, Andreu de Reart i d'Icart heretà la casa dels Queralt, es canvià el nom, **passà a dir-se Andreu de Queralt i fou nomenat Compte de Santa Coloma.** Amb ell, **el títol de baró de Torredembarra i tot el que comportava el senyoriu, restà sotmès a un títol molt més important,** el de Compte de Santa Coloma de Queralt.

Escola del Camp

Durant el Renaixement, les mostres arquitectòniques significatives són més aviat escasses. No obstant això, **l'arquebisbe i humanista Antoni Agustí va tutelar la creació de l'anomenada "Escola del Camp"** de Tarragona. Jaume Amigó i Pere Blai en van ser els principals representants. Blai, a més, va ser **l'encarregat de la construcció de la façana principal del palau de la Generalitat de Catalunya a Barcelona.**

Lluís d'Icart i Agustí (1530-1580)

Promotor del Castell. Fill de Cristòfol d'Icart i d'Isabel d'Agustí. Als 16 anys es va casar amb Dionísia de Carcassona i de Queralt, senyora d'Almenar.

Va arribar a ostentar **els títols de baró de Torredembarra; senyor de Vespella, d'Almenar, del castell de Cunit, i del mas Farell de la quadra de Segur; carlà major de Cubelles i carlà de Barberà i la Geltrú.** Carles V el va nomenar batlle general de Catalunya, càrrec que va ocupar a partir de l'any 1552 i que va exercir amb diligència.

És considerat un dels membres més destacats de la nissaga i va consolidar el paper de la família en l'àmbit polític i social. **Va morir a Tarragona i va ser enterrat a la capella de Sant Jordi de l'església de Torredembarra,** també coneguda com la "capella dels senyors".

Plànol de Torredembarra...realitzat el segle XVII pel Cavalier de Beaulieu, enginyer militar al servei de Lluís XIV de França. El castell ocupava l'angle de la muralla i n'era el principal baluart

Castell de Torredembarra. Gravet del perfil de Torredembarra, també realitzat pel militar Beaulieu. El castell hi ocupa un lloc preminent, sobresortint per damunt de tots els edificis, fins i tot de l'església.

